RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 69.020/3
van 13 april 2021

avis 69.020/3
du 13 avril 2021

over

sur

een ontwerp van koninklijk besluit 'tot vaststelling van de parameters waarmee het volume aan te kopen capaciteit wordt bepaald, inclusief hun berekeningsmethode, en van de andere parameters die nodig zijn voor de organisatie van de veilingen in het kader van het capaciteitsvergoedings-mechanisme'

un projet d'arrêté royal 'fixant les paramètres avec lesquels le volume de la capacité à prévoir est déterminé, y compris leurs méthodes de calcul, et les autres paramètres nécessaire pour l'organisation des mise aux enchères dans le cadre du mécanisme de rémunération de capacité'

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Op 15 maart 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot vaststelling van de parameters waarmee het volume aan te kopen capaciteit wordt bepaald, inclusief hun berekeningsmethode, en van de andere parameters die nodig zijn voor de organisatie van de veilingen in het kader van het capaciteitsvergoedingsmechanisme'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 6 april 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Koen MUYLLE, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne CARTON, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Koen MUYLLE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 april 2021.

*

Le 15 mars 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Énergie à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'fixant les paramètres avec lesquels le volume de la capacité à prévoir est déterminé, y compris leurs méthodes de calcul, et les autres paramètres nécessaires pour l'organisation des mises aux enchères dans le cadre du mécanisme de rémunération de capacité'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 6 avril 2021. La chambre était composée de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre, Chantal BAMPS et Koen MUYLLE, conseillers d'État, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Arne CARTON, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Koen MUYLLE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 13 avril 2021.

*

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt er onder meer toe de parameters vast te stellen om het volume te bepalen van de aan te kopen capaciteit en de andere parameters die nodig zijn voor de veilingen die worden georganiseerd in het kader van het capaciteitsvergoedingsmechanisme waarin wordt voorzien door artikel 7*undecies* van de wet van 29 april 1999 'betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt' (hierna: de Elektriciteitswet), zoals ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 maart 2021 'tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en tot wijziging van de wet van 22 april 2019 tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt teneinde een capaciteitsvergoedingsmechanisme in te stellen'.

Hiertoe wordt in een aantal definities voorzien (artikel 1 van het ontwerp). Om de hoeveelheid aan te kopen capaciteit en de veilingparameters te bepalen wordt aan de hand van een selectie van een of meerdere scenario's en gevoeligheden een set van gegevens en hypothesen als referentiescenario weerhouden (artikel 3), dat als basis dient voor het verslag en de voorstellen die de netbeheerder en de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (hierna: CREG) doen voor de veilingen vier jaar en één jaar voor de periode van de capaciteitslevering (artikel 2). Met het oog op de opmaak van zijn verslag en zijn voorstel organiseert de netbeheerder een of meerdere openbare raadpleging(en) (artikel 5). Het door de netbeheerder op basis van het geselecteerde referentiescenario op te maken verslag en voorstel wordt nader geregeld (artikel 6), evenals het advies dat de CREG over het voorstel van de netbeheerder geeft (artikel 7).

De CREG doet ten laatste tegen 1 februari van het jaar van de veiling een voorstel voor de parameters waarmee het volume aan te kopen capaciteit wordt bepaald. Deze parameters vormen een vraagcurve, die nader wordt geregeld (artikelen 8 tot 11).

Het voormelde voorstel van de netbeheerder bevat onder meer een voorstel voor de reductiefactoren, de intermediaire maximumprijs, de referentieprijs en de uitoefenprijs (artikel 6, § 2, derde lid). Die reductiefactoren (artikelen 12 tot 14), intermediaire maximumprijs (artikelen 15 tot 20), en referentieprijs en uitoefenprijs (artikelen 21 tot 25) worden nader geregeld, evenals de mogelijkheid om af te wijken van de intermediaire maximumprijs (artikelen 20*bis* en 20*ter*).

Het te nemen besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 27). Bij wijze van overgangsmaatregel kan voor de eerste veiling worden afgeweken van de in het te nemen besluit vooropgestelde kalender (artikel 26).

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. Het ontwerp is zeer technisch van aard, zodat alle finesses ervan moeilijk te doorgronden zijn. De toetsing van het ontwerp aan hogere rechtsnormen, en met name aan het recht van de Europese Unie, is dan ook niet evident.

Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag daarom niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niet méér over te zeggen valt. Het zal aan de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak en, desgevallend, het Hof van Justitie, toekomen om zich in voorkomend geval hierover uit te spreken.

RECHTSGROND

4.1. Voor het ontwerp kan vooreerst rechtsgrond worden gevonden in artikel 7*undecies*, § 2, van de Elektriciteitswet. In die bepaling wordt de Koning gemachtigd om vast te stellen met welke parameters het volume van de aan te kopen capaciteit wordt bepaald (eerste lid), om de andere parameters vast te stellen die nodig zijn voor de organisatie van de veilingen, namelijk de reductiefactoren, de referentieprijs, de intermediaire prijslimieten die van toepassing zijn op bepaalde capaciteiten die beantwoorden aan specifieke criteria, en de uitoefenprijs (tweede lid), en om de methode en voorwaarden te bepalen om individuele uitzonderingen te verkrijgen op de toepassing van de intermediaire prijslimieten.

Voorts kan een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning (artikel 108 van de Grondwet), in samenhang gelezen met artikel 7*undecies*, §§ 3 en 6, eerste lid, van de Elektriciteitswet.

4.2. Het voorgaande gaat ook op voor de regeling van de referentiescenario's, zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van het ontwerp. De gemachtigde bevestigde immers dat die referentiescenario's kunnen worden beschouwd als parameters op grond waarvan het volume van de aan te kopen capaciteit wordt bepaald, zoals bedoeld bij artikel 7*undecies*, § 2, eerste lid, van de Elektriciteitswet.

4.3. In artikel 6, § 1, van het ontwerp wordt bepaald dat de netbeheerder zich ervan verzekert dat het referentiescenario beantwoordt aan het vereiste niveau van bevoorradingszekerheid door "indien nodig, aan de Belgische regelzone bijkomende capaciteit toe te voegen".

Gevraagd naar de rechtsgrond voor deze bepaling antwoordde de gemachtigde:

> "Het betreft hier inderdaad een onderdeel van de berekeningsmethode zoals bedoeld in artikel 7*undecies*, §2, eerste lid. Immers, het is niet gegarandeerd dat het geselecteerde referentiescenario zoals besloten volgens artikel 3 §7 van het ontwerp KB voldoet aan het opgelegde niveau van bevoorradingszekerheid. Om geschikte, specifieke parameterwaarden te kunnen berekenen overeenkomstig artikel 7*undecies*, §§3-6 is het noodzakelijk dat in een volgende stap van de methodologie na de keuze van het referentiescenario desgevallend aan de Belgische regelzone bijkomende capaciteit wordt toegevoegd. Deze 'toevoeging' is een praktische rekenstap in de modellering waarbij op

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

'mechanische' wijze volgens de manier omschreven in de methodologie capaciteit wordt toegevoegd aan het gekozen referentiescenario zodat het uiteindelijk gemodelleerde Belgische energiesysteem voldoet aan de wettelijk voorziene betrouwbaarheidsnorm. Dit laat bijgevolg toe om alle parameters te berekenen op een wijze die coherent is met de beoogde situatie van het bereiken van die betrouwbaarheidsnorm.

Mocht deze stap in de berekeningsmethode niet voorzien worden zouden de verschillende parameterwaarden bedoeld in artikel 7*undecies*, §§3-6 bepaald worden op een manier die niet leidt tot het garanderen van de bevoorradingszekerheid en het doel van het mechanisme en van de wetgever dus niet bereiken."

In het licht van die toelichting valt aan te nemen dat ook artikel 6, § 1, van het ontwerp rechtsgrond vindt in artikel 7*undecies*, § 2, eerste lid, van de Elektriciteitswet.

4.4. In artikel 26 van het ontwerp wordt bepaald dat bij wijze van overgangsmaatregel voor de eerste veiling kan "afgeweken worden van de in dit besluit vooropgestelde kalender".

Artikel 7*undecies* van de Elektriciteitswet bevat echter al een gedetailleerde kalenderregeling, waarbij de Koning enkel wordt gemachtigd om voor het jaar 2021 de datum van 31 maart waarop de minister bevoegd voor energie (hierna: de minister) instructie geeft aan de netbeheerder om de veilingen te organiseren, te vervangen door 30 april (artikel 7*undecies*, § 6, tweede lid). Aan die machtiging heeft de Koning recentelijk uitvoering gegeven.[1]

Meerdere bepalingen van het ontwerp strekken ertoe de in artikel 7*undecies* van de Elektriciteitswet vervatte kalenderregeling over te nemen.[2] Vermits er, behoudens hetgeen hiervoor is vermeld, geen rechtsgrond voorhanden is om van de in die bepaling van de Elektriciteitswet vastgestelde data af te wijken, kan de in artikel 26 van het ontwerp vervatte afwijkingsmogelijkheid er niet op van toepassing zijn.

In zoverre artikel 26 van het ontwerp kan worden begrepen als een machtiging aan de minister om van de in het ontwerp bepaalde data af te wijken, hetgeen in de tekst ervan moet worden verduidelijkt, kan deze bepaling dan ook slechts doorgang vinden voor zover het toepassingsgebied ervan wordt beperkt tot de data die enkel door het te nemen besluit (en niet in artikel 7*undecies* van de Elektriciteitswet) zijn vastgesteld.

VORMVEREISTEN

5. Naar luid van artikel 7*undecies*, § 2, derde lid, van de Elektriciteitswet stelt de Koning "na raadpleging van de marktdeelnemers" de methode en de voorwaarden vast tot het verkrijgen van individuele uitzonderingen op de toepassing van de intermediaire prijslimieten.

Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde stukken bleek echter niet dat een dergelijke raadpleging van de marktdeelnemers heeft plaatsgevonden.

[1] Met name door het koninklijk besluit van 25 maart 2021 'tot bepaling voor het jaar 2021 van 30 april 2021 als uiterlijke datum waarop de minister aan de netbeheerder de instructie geeft tot organisatie van de veiling bedoeld in artikel 7*undecies*, § 6, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt'.

[2] Zie bijvoorbeeld de artikelen 6, § 2, eerste lid, 7 en 8 van het ontwerp.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Hieromtrent om toelichting gevraagd heeft de gemachtigde het consultatieverslag overgemaakt van de Algemene Directie Energie van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie 'over de methodologie voor het bekomen van een individuele derogatie op de intermediaire maximumprijs in het kader van het CRM'.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge hiervan nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, alsnog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. In advies 68.506/3 van 13 januari 2021 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, het volgende opgemerkt over het voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 15 maart 2021:

> "10. Een aantal potentiële juridische problemen in het voorontwerp werden door de Raad van State niet nader onderzocht, en wel om de volgende redenen.
>
> 10.1. De Europese Commissie heeft een aantal ongelijke behandelingen geïdentificeerd in het licht van de beoordeling van de verenigbaarheid van de ontworpen regeling met de staatssteunregels.[3] Een van die ongelijke behandelingen, namelijk het gebruik van intermediaire prijslimieten, wordt gedeeltelijk gemilderd in het voorontwerp doordat in de mogelijkheid wordt voorzien dat de CREG ter zake individuele uitzonderingen toestaat binnen het door de Koning bepaalde kader (ontworpen artikel 7undecies, § 2, derde lid, van de Elektriciteitswet). Andere ongelijkheden, zoals de ontmoediging van de deelname van intermitterende technologieën met hoge reductiefactoren,[4] lijken dan weer inherent aan de ontworpen regeling. Gelet op de nauwe samenhang met het staatssteunonderzoek, dat exclusief aan de Europese Commissie toekomt, onder toezicht van het Hof van Justitie, neemt de Raad van State hierover geen standpunt in.
>
> 10.2. Hetzelfde geldt voor de beoordeling van de verenigbaarheid van de ontworpen regeling met de artikelen 22 en 24 van verordening (EU) 2019/943, wat afhangt van de waarachtigheid van de scenario's op basis waarvan het capaciteitstekort wordt ingeschat.[5] De Raad van State beschikt niet over het vereiste inzicht en de vereiste expertise om die beoordeling uit te voeren, zodat ook hier de beoordeling wordt overgelaten aan de Europese Commissie."[6]

Vermits de intermediaire prijslimieten, en de mogelijkheid om er een uitzondering op te bekomen, in het voor advies voorgelegde ontwerp nader worden geregeld, moet thans hetzelfde voorbehoud worden gemaakt.

---

[3] *Voetnoot 15 van het aangehaalde advies:* Besluit van de Commissie van 21 september 2020, "Steunmaatregel SA.54915 (2019/N) – Capaciteitsvergoedingsmechanisme", *Pb* 2020, C 346/27, overwegingen 221 tot 227.

[4] Voetnoot 16 van het aangehaalde advies: Ibid., overwegingen 209 en 210.

[5] Voetnoot 17 van het aangehaalde advies: Ibid., overwegingen 237 tot 245.

[6] Adv.RvS 68.506/3 van 13 januari 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 15 maart 2021, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1779/001, 63.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

7. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen die een overname of een parafrasering vormen van bepalingen in artikel 7*undecies* van de Elektriciteitswet, in het bijzonder wat de bij wet vastgestelde termijnen betreft.[7]

Bepalingen die enkel een hogere norm in herinnering brengen door die over te nemen of te parafraseren, horen in beginsel niet thuis in een uitvoeringsregeling, onder meer omdat daardoor onduidelijkheid dreigt te ontstaan omtrent de juridische aard van de overgenomen bepalingen en erdoor verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat de overgenomen regels kunnen worden gewijzigd door de overheid die de regels overneemt. Enkel wanneer het voor een goed begrip van de ontworpen regeling onontbeerlijk is dat bepalingen uit een hogere rechtsnorm worden overgenomen, kan dergelijke werkwijze worden gebillijkt, en dan enkel op voorwaarde dat de oorsprong van de betrokken regels wordt vermeld (door het aanbrengen van de vermelding "overeenkomstig artikel ... van de wet van ...") en dat de overname correct en letterlijk gebeurt om geen onduidelijkheid te doen ontstaan omtrent de juiste draagwijdte ervan.

Indien de stellers van het ontwerp deze – in beginsel overbodige – herhalingen wensen te behouden, moet bijgevolg de oorsprong van de betrokken regels worden vermeld.[8] Bovendien moet er in dat geval op worden toegezien dat die overname juist gebeurt, hetgeen thans niet altijd het geval is. Zo vermeldt artikel 8, § 3, van het ontwerp de in artikel 7*undecies*, § 6, eerste lid, van de Elektriciteitswet bepaalde datum van 31 maart, zonder rekening te houden met de mogelijkheid waarin het tweede lid van dezelfde bepaling voorziet, en waaraan inmiddels uitvoering is gegeven (zie opmerking 4.4), om deze datum te vervangen door 30 april. Die bepaling dient dan ook te worden weggelaten uit het ontwerp.

8. De stellers van het ontwerp dienen de overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst van het ontwerp en het consequent gebruik van de gehanteerde terminologie nog eens grondig na te gaan.

Zo worden in de Nederlandse tekst van artikel 5 van het ontwerp de schijnbaar verschillende begrippen "openbare raadpleging(en)" (§ 1) en "openbaar onderzoek" (§ 2) gebruikt, terwijl in de Franse tekst in beide bepalingen gewag wordt gemaakt van "consultation(s) publique(s)".

[7] Zie bijvoorbeeld de artikelen 6, § 2, eerste lid, 7 en 8 van het ontwerp

[8] Zo zou in artikel 7 van het ontwerp moeten worden verwezen naar artikel 7*undecies*, § 3, vierde lid, van de Elektriciteitswet. In artikel 8, § 2, van het ontwerp zou moeten worden verwezen naar artikel 7*undecies*, § 5, van dezelfde wet.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Daarnaast wordt in de Franse tekst van het ontwerp op een correcte wijze het door artikel 2, 85°, van de Elektriciteitswet gehanteerde begrip "capacité étrangère indirecte" gebruikt, maar wordt in de Nederlandse tekst van het ontwerp soms gewag gemaakt van "indirecte buitenlandse capaciteiten",[9] in plaats van "onrechtstreekse buitenlandse capaciteit" zoals in artikel 2, 85°, van de Elektriciteitswet het geval is.

9. Artikel 1 van het ontwerp voorziet in een aantal definities. In de daarop volgende artikelen van het ontwerp worden de in die bepaling gedefinieerde begrippen echter niet op een consistente wijze gehanteerd.

Zo bevat, bijvoorbeeld, artikel 1, § 2, 4°, van het ontwerp een definitie van het begrip "eenheid in de capaciteitsmarkt met energiebeperking(en)", maar wordt in artikel 21, §§ 7 en 8, van het ontwerp gewag gemaakt van "eenheden met (een) energiebeperking(en)". In de artikelen 20*bis*, § 16, en 20*ter*, § 17, van het ontwerp wordt niet het in artikel 1, § 2, 7°, van het ontwerp gedefinieerde begrip "capaciteitscontract" gehanteerd, maar wordt gewag gemaakt van een "ondertekend capaciteitscontract", en dit terwijl de voorwaarde van ondertekening al vervat is in de voormelde definitie. Hetzelfde geldt voor artikel 21, § 9, van het ontwerp, waarin eveneens elementen uit de definitie van het begrip "transactie" (artikel 1, § 2, 10°, van het ontwerp) nodeloos worden herhaald. In artikel 1, § 2, 19°, van het ontwerp wordt het begrip "verwachte niet-geleverde energie" gedefinieerd, maar dit begrip komt verder niet terug in het ontwerp;[10] in artikel 11, § 2, 3°, van het ontwerp wordt wel het niet-gedefinieerde begrip "verwachte gemiddelde niet-geleverde energie" gehanteerd.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de in artikel 1 van het ontwerp gedefinieerde begrippen consequent worden gebruikt en moet de in het ontwerp gehanteerde terminologie in het licht hiervan worden aangepast.

10. In de artikelen 5, 6, 9, 10 en 19 van het ontwerp wordt gewag gemaakt van de "jaarlijkse inframarginale inkomsten". Dat begrip wordt echter niet gedefinieerd in artikel 1 van het ontwerp. Hieromtrent om toelichting gevraagd, gaf de gemachtigde de volgende definitie:

> "De jaarlijkse inframarginale inkomsten zijn de inkomsten uit de energiemarkt op jaarbasis na aftrek van de marginale kosten en andere variabele kosten."

Het verdient aanbeveling om die definitie op te nemen in artikel 1 van het ontwerp.

11. Ook in de artikelen 10, 16, 20, 20*bis* en 20*ter* van het ontwerp wordt een begrip gebruikt dat niet wordt gedefinieerd in artikel 1, namelijk "missing-money".

[9] Zie bijvoorbeeld de artikelen 6, § 2, tweede lid, 3°, en 14 van het ontwerp.

[10] In de Nederlandse tekst van artikel 6, § 2, tweede lid, 7°, van het ontwerp wordt wel gewag gemaakt van "verwachte niet geleverde energie" (zonder gedachtestreepje).

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Gevraagd waarom dit Engelstalige begrip niet wordt gedefinieerd in artikel 1 van het ontwerp, verklaarde de gemachtigde:

> "Het lijkt ons niet nodig of wenselijk om het begrip missing money bijkomend te definiëren. Het is een economisch concept dat volgens een gedetailleerde methodiek zoals voorzien in artikel 10, §3 van het ontwerp KB wordt berekend.
>
> Ook wordt het begrip 'missing-money' verder gekaderd in de memorie van toelichting bij de wijziging van de Elektriciteitswet in april 2019, waarin wordt gesteld: 'de deelnemers aan de veiling bieden een bepaald volume aan capaciteit aan in ruil voor een bepaald niveau van vergoeding. De vergoeding toegekend op basis van de veilingen, moet aan de capaciteitsleveranciers toelaten om hun kosten te dekken, rekening houdende met hun verwachte inkomsten uit de energiemarkten en de markten voor ondersteunende diensten, zodat zij worden aangemoedigd om actief te worden of te blijven op de Belgische markten. Anders gesteld, capaciteitsleveranciers zouden hun biedingen dienen te baseren op het niveau van 'missing money' dat ze verwachten zonder de vergoeding komende uit het capaciteitsvergoedingsmechanisme."

Hiermee kan niet worden ingestemd. Zoals blijkt uit het verslag aan de Koning, betreft het begrip "missing-money" immers een belangrijk element dat de verwachtingen ten aanzien van de biedingen van de capaciteitshouders omvat:

> "Het 'missing money' (dat is in wezen wat van de capaciteitshouders wordt verwacht om te bieden) wordt berekend als kosten verminderd met opbrengsten. De kosten worden bepaald als de som van (1) de vaste jaarlijkse exploitatie- en onderhoudskosten, (2) de totale toekomstige geannualiseerde investeringsuitgaven die niet rechtstreeks verband houden met een verlenging van de technische levensduur van de installatie of met een verhoging van het nominale referentievermogen (en derhalve niet worden beschouwd als in aanmerking komende investeringen voor het verkrijgen van een meerjarencontract), zoals bijvoorbeeld de kosten die nodig zijn voor een groot onderhoud van de installaties, die niet noodzakelijkerwijs jaarlijks plaatsvinden en (3) de variabele kosten op korte termijn (bestaande uit de brandstofkosten, de CO2-kosten en andere variabele operationele en onderhoudskosten). De in rekening genomen inkomsten zijn de inkomsten uit de energiemarkt, rekening houdend met de inschatting van de uitoefenprijs van toepassing op de betrokken technologie, en de netto inkomsten uit de markt van de ondersteunende balanceringsdiensten. Bovendien, maar alleen voor technologieën met hoge variabele kosten, d.w.z. technologieën die niet vaak worden geactiveerd op de energiemarkt, worden de in rekening genomen kosten verhoogd met de kost van één enkele activatietest. De kost van de activatietest is in het bijzonder van belang voor deze technologieën, gezien de kans om getest te worden groot is, omdat ze niet vaak worden geactiveerd op de energiemarkt, waardoor het in rekening brengen van een de kost van een activatietest relevant is."

Het verdient dan ook aanbeveling om in artikel 1 van het ontwerp te voorzien in een definitie van het begrip "missing-money".

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

12. In het ontwerp wordt op een verkeerde wijze verwezen naar een lid van een artikel van verordening (EU) 2019/943.[11] In plaats van haakjes () of een paragraafteken te gebruiken om het desbetreffende lid aan te duiden, schrijve men "lid" gevolgd door het nummer van het lid in kwestie.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

13. Aangezien het ontwerp er niet toe beperkt is de parameters vast te stellen waarmee het volume aan te kopen capaciteit wordt bepaald, en de andere parameters te bepalen die nodig zijn voor de organisatie van de veilingen in het kader van het capaciteitsvergoedingsmechanisme, verdient het aanbeveling om het opschrift aan te passen zodat het beter de inhoud van het te nemen besluit weergeeft.

Aanhef

14. De aanhef moet worden aangepast aan hetgeen hiervoor over de rechtsgrond voor het ontwerp is opgemerkt. Zo moet in het tweede lid van de aanhef bijkomend worden verwezen naar artikel 7*undecies*, §§ 3 en 6, eerste lid, van de Elektriciteitswet.

Artikel 1

15.1. De definitie van het begrip "Verordening (EU) 2019/943" in artikel 1, § 2, 2°, van het ontwerp moet worden weggelaten, vermits artikel 2, 88°, van de Elektriciteitswet reeds in een definitie van hetzelfde begrip voorziet en die definitie overeenkomstig artikel 1, § 1, van het ontwerp van overeenkomstige toepassing is op het te nemen besluit.

15.2. In artikel 1, § 2, 14°, van het ontwerp wordt het begrip "maximumprijs" als volgt gedefinieerd:

> "de maximale hoogte van een bod en de maximale vergoeding die voor een bod kan worden verkregen;"

[11] Zie de artikelen 3, § 2, 6, § 2, eerste lid, 10, §§ 4 en 6, 14, § 2, 17, § 1, 19, § 2, 3°, 20*bis*, § 10, en 20*ter*, § 9, van het ontwerp.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Die definitie lijkt derhalve twee verschillende elementen te omvatten, namelijk hoe hoog kan worden geboden en de maximale vergoeding. Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

> "Deze omschrijving van de definitie is met name relevant in de context van de veilingmethode. Momenteel is in de Elektriciteitswet gekozen voor een pay-as-bid-methode, hetgeen inhoudt dat de marktpartij, bij selectie in de veiling, de vergoeding krijgt die hij heeft ingeboden. In het tegenovergestelde geval, indien er een pay-as-cleared methode zou gelden, krijgt elke marktpartij, bij selectie in de veiling, de hoogste prijs die aan een geselecteerde marktpartij werd toegekend (de clearing price).
>
> De maximumprijs wordt in het ontwerp besluit gedefinieerd als volgt:
>
> > '14° 'maximumprijs': de maximale hoogte van een bod en de maximale vergoeding die voor een bod kan worden verkregen;'
>
> Door expliciet te stellen dat het zowel een maximale biedprijs als een maximale vergoeding betreft, wordt met deze definitie een foutieve interpretatie en verwarring met betrekking tot de interpretatie en de gevolgen ervan vermeden.
>
> Die extra duidelijkheid in de definitie is wenselijk omdat het concept van een maximumprijs ook in andere landen met een gelijksoortig mechanisme bestaat maar er soms ook andere, beperktere invullingen kan hebben. Dit is in het bijzonder relevant voor de toepassing zoals bedoeld door de wetgever van het concept 'intermediaire maximumprijs' waarbij het van belang is geen verwarring te laten dat het zowel het beperken van de biedprijs als de vergoeding betreft, ook wanneer eventueel een andere methode dan de huidige voorziene 'pay-as-bid'-methode wordt gehanteerd zoals mogelijk geacht overeenkomstig artikel 7 *undecies*, §10, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt ('elektriciteitswet')."

In het licht van die toelichting lijkt het raadzaam het woord "en" in artikel 1, § 2, 14°, van het ontwerp te vervangen door de zinsnede "die samenvalt met".

15.3. In de definitie van het begrip "dagelijks programma" in artikel 1, § 2, 15°, van het ontwerp wordt verwezen naar "deel (a) van artikel II.4 §1 van de voorwaarden voor de programma-agent".

Hierover om toelichting gevraagd verklaarde de gemachtigde:

> "Met 'deel (a) van artikel II.4 §1 van de voorwaarden voor de programma-agent' wordt gedoeld op specifieke bepalingen van de typeovereenkomst van de programma-agent waarin modaliteiten en voorwaarden zijn opgenomen die van toepassing zijn op de programma-agent zoals beschreven in artikel 249 van het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende een technisch reglement voor het beheer van het transmissienet van elektriciteit en de toegang ertoe (hierna kortweg 'het FTR').
>
> Een programma-agent (scheduling agent of hierna: 'SA') is een entiteit of zijn entiteiten die als taak hebben netbeheerders of, indien van toepassing, derden te voorzien van programma's van marktdeelnemers.
>
> Artikel 110 (3) en 110 (4) van de Verordening (EU) 2017/1485 van de Europese Commissie van 2 augustus 2017 tot vaststelling van richtsnoeren betreffende het beheer van elektriciteitstransmissiesystemen (hierna 'SOGL' genoemd) bepaalt dat voor elke elektriciteitsproductie-installatie en elke verbruikersinstallatie, die onderworpen is aan nationale voorwaarden geformuleerde programmeringsvereisten, de betrokken eigenaar een SA benoemt of zelf optreedt als SA. Elke marktdeelnemer en shipping agent die

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

onderworpen is aan nationale voorwaarden geformuleerde programmeringsvereisten, benoemt of treedt op als SA.

In het kader van deze voorwaarden voor de programma-agent zijn bovendien ook de artikelen 40, 46, 49 en 52 van de SOGL relevant die rechtstreeks van toepassing zijn op de gegevensuitwisseling tussen de netgebruikers en de netbeheerder, waaronder ook de prognosegegevens en realtimegegevens betreffende de hoeveelheid en beschikbaarheid van opgewekt werkzaam vermogen en werkzaam vermogensreserve, op day-ahead en intraday-basis.

In uitvoering van artikel 6.5 van de SOGL bepaalt artikel 4, §1, 6° van het FTR dat de modaliteiten en voorwaarden op te stellen voor de programma-agentovereenkomst, ter goedkeuring aan de CREG moeten worden voorgelegd. Artikel 242, van het FTR introduceert de regels betreffende de planning van de niet beschikbaarheden.

Artikel II.4 van voornoemde typeovereenkomst van de programma-agent bevat de voorwaarden voor technische eenheden[1]. Deel (a) van artikel II.4 §1 verwijst in het bijzonder naar 'een Technische Eenheid (een Elektriciteitsproductie-Eenheid of Energieopslaginstallatie) met een Pmax Tech van minstens 25 MW, die rechtstreeks (of via een CDS) is aangesloten op het Elia-Net'.

[1]https://www.creg.be/sites/default/files/assets/Publications/Decisions/B2057NL.pdf".

Aangezien de door de netbeheerder opgestelde typeovereenkomst in de toekomst kan worden gewijzigd en in het licht van de definitie van "Federaal Technisch Reglement" in artikel 1, § 2, 25°, van het ontwerp, verdient het aanbeveling om de zinsnede "deel (a) van artikel II.4 §1 van de voorwaarden voor de programma-agent" te vervangen door de zinsnede "de typeovereenkomst van de programma-agent bedoeld in artikel 249 van het Federaal Technisch Reglement". De verwijzing verder in de definitie van het begrip "dagelijks programma" naar de artikelen 246 tot 252 en 377 van dat reglement lijkt dan te kunnen worden weggelaten. Hetzelfde geldt voor de zinsnede ", en verstrekt aan de netbeheerder in day-ahead en geactualiseerd in overeenstemming met de regels uit de voorwaarden", aangezien het gaat om een gedeeltelijke parafrasering van artikel 249, § 3, van het voormelde federaal technisch reglement.

15.4. In artikel 1, § 2, 17°, van het ontwerp schrijve men "zoals gedefinieerd in artikel 2, 26, van verordening (EU) 2015/1222 van de Commissie van 24 juli 2015 tot vaststelling van richtsnoeren betreffende capaciteitstoewijzing en congestiebeheer".

15.5. De definitie van het begrip "niet in aanmerking komende capaciteit" in artikel 1, § 2, 21°, van het ontwerp moet worden aangevuld met de zinsnede ", van de wet van 29 april 1999".

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

15.6. Voor de definitie van het begrip "gekoppelde capaciteiten" in artikel 1, § 2, 27°, van het ontwerp wordt verwezen naar de definitie van hetzelfde begrip in het nog te nemen koninklijk besluit "tot vaststelling van de investeringsdrempels en de criteria voor de in aanmerking komende investeringskosten, vastgesteld overeenkomstig artikel 7*undecies*, § 9 van de wet van 29 april 1999".[12] Het zou de leesbaarheid van het ontwerp evenwel ten goede komen indien de in dat besluit vervatte definitie hier wordt hernomen. Indien dit niet gebeurt, zal er alleszins voor moeten worden gezorgd dat beide besluiten gelijktijdig in werking treden.

Artikel 3

16. In artikel 3, § 7, van het ontwerp wordt aan de minister de bevoegdheid verleend om te bepalen welke set van gegevens en hypotheses moet worden geselecteerd als het referentiescenario.

Een delegatie aan een minister kan enkel betrekking hebben op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden. De ontworpen bepaling verleent aan de minister een beleidsruimte die veel verder gaat. De keuze voor een bepaald referentiescenario vormt immers, overeenkomstig artikel 24, lid 1, van verordening (EU) 2019/943, een beoordeling van de toereikendheid van de elektriciteitsvoorziening en is dus cruciaal voor het bepalen van het volume van de vereiste capaciteit in het kader van het capaciteitsvergoedingsmechanisme waarin artikel 7*undecies* van de Elektriciteitswet voorziet.

Bijgevolg kan deze aangelegenheid niet aan de minister worden overgelaten en moet de machtiging vervat in artikel 3, § 7, van het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 4

17.1. In artikel 57, lid 4, van richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 'betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU' wordt bepaald dat de lidstaten de onafhankelijkheid van de regulerende instantie waarborgen en ervoor zorgen dat zij haar bevoegdheid op onpartijdige en transparante wijze uitoefent. Dit vereiste staat evenwel niet "[e]ventuele nauwe samenwerking met andere bevoegde nationale instanties of de toepassing van algemene beleidsrichtsnoeren van de overheid die geen verband houden met de in artikel 59 genoemde reguleringstaken" in de weg. Volgens punt a) van het vijfde lid van dat artikel waken de lidstaten er, om de onafhankelijkheid van de regulerende instantie te beschermen, over dat die instantie zelfstandig besluiten kan nemen, onafhankelijk van enig politiek orgaan.

[12] Allicht wordt het koninklijk besluit 'tot vaststelling van de investeringsdrempels en de criteria voor het in aanmerking komen van investeringskosten' bedoeld, waaromtrent de Raad van State heden 69.021/3 geeft.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

In artikel 4, § 1, van het ontwerp wordt bepaald dat de CREG *in samenwerking met de netbeheerder* een voorstel opstelt van de in die bepaling vermelde intermediaire waarden. Die intermediaire waarden worden echter niet door de CREG maar door de minister vastgesteld. (artikel 4, § 3, van het ontwerp). De aan de CREG verleende bevoegdheid om een voorstel op te stellen lijkt ook geen verband te houden met de in artikel 59 van richtlijn (EU) 2019/944 genoemde reguleringstaken.

Voor zover duidelijk is dat de CREG niet gebonden is door de standpunten die de netbeheerder formuleert in het kader van de samenwerking waarin artikel 4, § 1, van het ontwerp voorziet, kan de ontworpen regeling dan ook worden aanvaard.

17.2. Naar luid van artikel 4, § 2, van het ontwerp omvat het voorstel dat de CREG opstelt van de in paragraaf 1 vermelde intermediaire waarden "de gewogen gemiddelde kost van kapitaal die in aanmerking genomen is in §1, 1°".

In punt 1° van paragraaf 1, waarnaar wordt verwezen, wordt evenwel gewag gemaakt van "de brutokost van een nieuwkomer van de technologieën die opgenomen zijn in de beperkte lijst van technologieën, bedoeld in artikel 10, § 4". Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde dat de "kost van kapitaal" niet samenvalt met de "brutokost van een nieuwkomer". Dit zou beter tot uiting moeten komen in artikel 4, § 2, van het ontwerp.

Artikel 6

18. In artikel 6, § 2, derde lid, 3° en 4°, van het ontwerp moet telkens worden verwezen naar "hoofdstuk 8" (in plaats van "Hoofdstuk 7").

Artikel 15

19. Artikel 15 van het ontwerp omvat louter een definitie van het begrip "intermediaire maximumprijs". Die definitie kan beter worden opgenomen in artikel 1, § 2, van het ontwerp.

Artikel 20

20. Aangezien artikel 20 van het ontwerp niet is ingedeeld in meerdere paragrafen, dient de vermelding "§ 1." te worden weggelaten.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Artikelen 20*bis* en 20*ter*

21.1. De artikelen 20*bis* en 20*ter* van het ontwerp moeten worden hernummerd tot de artikelen 21 en 22 en de nummering van de daaropvolgende artikelen moet worden aangepast. Een nummering met "...*bis*." en "...*ter*." dient alleen voor artikelen die worden ingevoegd tussen bestaande artikelen.[13]

21.2. In artikel 20*bis*, § 2, eerste lid, van het ontwerp moet worden verwezen naar "artikel 7*undecies*, § 10, eerste lid, van de wet van 29 april 1999" (in plaats van "artikel 7*undecies*, paragraaf 10 van de wet van 29 april 1999") en moet, rekening houdend met de inhoud van die bepaling, in de Franse tekst het woord "autorisés" worden vervangen door het woord "admises".

21.3. Uit artikel 20*bis*, § 2, tweede lid, van het ontwerp vloeit voort dat de CREG de vormvereisten opmaakt voor de aanvraag van de derogatie van de intermediaire maximumprijs. Er wordt evenwel niet bepaald op welke wijze die vormvereisten worden bekendgemaakt. Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde dat de zinsnede "op de website van de commissie" in die bepaling zal worden ingevoegd.

Hiermee kan worden ingestemd. Het verdient dan wel aanbeveling om eenzelfde zinsnede in te voegen in artikel 20*ter*, § 2, tweede lid, van het ontwerp.

*

[13] *Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 53, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a notamment pour objet de fixer les paramètres permettant de déterminer le volume de la capacité à prévoir et les autres paramètres nécessaires pour les mises aux enchères organisées dans le cadre du mécanisme de rémunération de capacité prévu à l'article 7*undecies* de la loi du 29 avril 1999 'relative à l'organisation du marché de l'électricité' (ci-après : la loi sur l'électricité), inséré par l'article 4 de la loi du 15 mars 2021 'modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et modifiant la loi du 22 avril 2019 modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité portant la mise en place d'un mécanisme de rémunération de capacité'.

Un certain nombre de définitions sont prévues à cet effet (article 1er du projet). Afin de déterminer la quantité de capacité à prévoir et de fixer les paramètres des enchères, une sélection d'un ou plusieurs scénarios et sensibilités permet de retenir un ensemble de données et hypothèses comme scénario de référence (article 3), lequel sert de base pour le rapport et les propositions que le gestionnaire du réseau et la Commission de régulation de l'électricité et du gaz (ci-après : la CREG) établissent pour les mises aux enchères quatre ans et un an avant la période de fourniture de capacité (article 2). En vue de rédiger son rapport et sa proposition, le gestionnaire du réseau organise une ou plusieurs consultations publiques (article 5). Les modalités du rapport et de la proposition que le gestionnaire du réseau doit établir sur la base du scénario de référence sélectionné (article 6), ainsi que de l'avis que donne la CREG sur la proposition du gestionnaire de réseau (article 7), sont définies.

La CREG formule, au plus tard le 1er février de l'année des enchères, une proposition pour les paramètres déterminant le volume de la capacité à prévoir. Ces paramètres forment une courbe de demande, dont les modalités sont définies (articles 8 à 11).

La proposition susmentionnée du gestionnaire du réseau contient entre autres une proposition pour les facteurs de réduction, pour le prix maximum intermédiaire, pour le prix de référence et pour le prix d'exercice (article 6, § 2, alinéa 3). Ces facteurs de réduction (articles 12 à 14), ce prix maximum intermédiaire (articles 15 à 20), ce prix de référence et ce prix d'exercice (articles 21 à 25) sont définis plus précisément, tout comme la possibilité de déroger au prix maximum intermédiaire (articles 20*bis* et 20*ter*).

L'arrêté envisagé entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge (article 27). À titre transitoire, il est permis de s'écarter du calendrier fixé dans l'arrêté envisagé pour la première enchère (article 26).

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

OBSERVATION PRÉLIMINAIRE

3. Le projet est d'une nature très technique, si bien qu'il n'est pas aisé d'en cerner toutes les finesses. L'examen du projet au regard de normes supérieures, et notamment du droit de l'Union européenne, n'est dès lors pas évident.

Dès lors, la circonstance qu'une disposition ne fasse l'objet d'aucune observation dans le présent avis ne peut nullement signifier qu'il n'y a rien à en dire et, si toutefois une observation est formulée, cela n'implique pas qu'elle soit exhaustive. Il reviendra au Conseil d'État, section du contentieux administratif, et, le cas échéant, à la Cour de Justice, de se prononcer sur ce point.

FONDEMENT JURIDIQUE

4.1. Le projet trouve avant tout un fondement juridique dans l'article 7*undecies*, § 2, de la loi sur l'électricité. Cette disposition habilite le Roi à fixer les paramètres selon lesquels le volume de la capacité à prévoir est déterminé (alinéa 1er), à définir les autres paramètres nécessaires pour l'organisation des mises aux enchères, à savoir les facteurs de réduction, le prix de référence, les plafonds de prix intermédiaires applicables à certaines capacités répondant à des critères spécifiques et le prix d'exercice (alinéa 2), et à fixer la méthode et les conditions permettant d'obtenir une dérogation individuelle à l'application des plafonds de prix intermédiaires.

Il est permis en outre d'invoquer le pouvoir général d'exécution du Roi (article 108 de la Constitution), combiné avec l'article 7*undecies*, §§ 3 et 6, alinéa 1er, de la loi sur l'électricité.

4.2. L'observation qui précède vaut également pour le règlement des scénarios de référence visés aux articles 2 et 3 du projet. Le délégué a en effet confirmé que ces scénarios peuvent être considérés comme des paramètres sur la base desquels est déterminé le volume de la capacité à prévoir au sens de l'article 7*undecies*, § 2, alinéa 1er, de la loi sur l'électricité.

4.3. L'article 6, § 1er, du projet dispose que le gestionnaire du réseau s'assure que le scénario de référence répond au niveau de la sécurité d'approvisionnement requis en « ajoutant, si nécessaire, de la capacité supplémentaire à la zone de réglage belge ».

Interrogé sur le fondement juridique de cette disposition, le délégué a répondu ce qui suit :

> « Het betreft hier inderdaad een onderdeel van de berekeningsmethode zoals bedoeld in artikel 7*undecies*, §2, eerste lid. Immers, het is niet gegarandeerd dat het geselecteerde referentiescenario zoals besloten volgens artikel 3 §7 van het ontwerp KB voldoet aan het opgelegde niveau van bevoorradingszekerheid. Om geschikte, specifieke parameterwaarden te kunnen berekenen overeenkomstig artikel 7*undecies*, §§3-6 is het noodzakelijk dat in een volgende stap van de methodologie na de keuze van het referentiescenario desgevallend aan de Belgische regelzone bijkomende capaciteit wordt toegevoegd. Deze 'toevoeging' is een praktische rekenstap in de modellering waarbij op 'mechanische' wijze volgens de manier omschreven in de methodologie capaciteit wordt

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

toegevoegd aan het gekozen referentiescenario zodat het uiteindelijk gemodelleerde Belgische energiesysteem voldoet aan de wettelijk voorziene betrouwbaarheidsnorm. Dit laat bijgevolg toe om alle parameters te berekenen op een wijze die coherent is met de beoogde situatie van het bereiken van die betrouwbaarheidsnorm.

Mocht deze stap in de berekeningsmethode niet voorzien worden zouden de verschillende parameterwaarden bedoeld in artikel 7*undecies*, §§3-6 bepaald worden op een manier die niet leidt tot het garanderen van de bevoorradingszekerheid en het doel van het mechanisme en van de wetgever dus niet bereiken ».

À la lumière de ces précisions, on peut admettre que l'article 6, § 1er, du projet trouve lui aussi un fondement juridique dans l'article 7*undecies*, § 2, alinéa 1er, de la loi sur l'électricité.

4.4. L'article 26 du projet dispose qu'à titre transitoire, et pour la première enchère, « il peut être dévié du calendrier déterminé ».

Toutefois, l'article 7*undecies* de la loi sur l'électricité règle déjà le calendrier dans les détails, le Roi étant uniquement habilité à remplacer, pour l'année 2021, la date du 31 mars à laquelle le ministre qui a l'énergie dans ses attributions (ci-après : le ministre) donne instruction au gestionnaire du réseau d'organiser les mises aux enchères, par la date du 30 avril (article 7*undecies*, § 6, alinéa 2). Le Roi a récemment mis cette habilitation en œuvre [1].

Plusieurs dispositions du projet ont pour objet de reproduire le calendrier contenu à l'article 7*undecies* de la loi sur l'électricité [2]. Étant donné que, sous réserve de l'observation formulée ci-dessus, il n'existe pas de fondement juridique permettant de s'écarter des dates fixées dans cette disposition de la loi sur l'électricité, la possibilité de dérogation contenue à l'article 26 du projet ne peut s'y appliquer.

Dans la mesure où l'article 26 du projet peut être compris comme une habilitation au ministre lui permettant de déroger aux dates fixées dans le projet, ce qu'il convient de préciser dans le texte de cette disposition, cette dernière ne pourra dès lors se concrétiser que pour autant que son champ d'application soit limité aux seules dates fixées par l'arrêté envisagé (et non à l'article 7*undecies* de la loi sur l'électricité).

FORMALITÉS

5. Selon l'article 7*undecies*, § 2, alinéa 3, de la loi sur l'électricité, le Roi fixe la méthode et les conditions permettant d'obtenir une dérogation individuelle à l'application des plafonds de prix intermédiaires, « après consultation des acteurs du marché ».

Il ne ressort toutefois pas des pièces jointes à la demande d'avis qu'une telle consultation des acteurs du marché ait eu lieu.

[1] À savoir par l'arrêté royal du 25 mars 2021 'fixant pour l'année 2021 au 30 avril 2021 la date ultime à laquelle le ministre donne au gestionnaire du réseau l'instruction pour l'organisation de la mise aux enchères visées à l'article 7*undecies*, § 6, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité'.

[2] Voir, par exemple, les articles 6, § 2, alinéa 1er, 7 et 8 du projet.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Interrogé à ce sujet, le délégué a transmis le rapport de consultation de la Direction générale Énergie du SPF Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie 'sur la méthodologie d'obtention d'une dérogation individuelle au prix maximum intermédiaire dans le cadre du CRM'.

S'il devait en résulter que le texte soumis au Conseil d'État doit encore être modifié, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à la section de législation, conformément à la règle prévue par l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

6. Dans l'avis 68.506/3 du 13 janvier 2021, le Conseil d'État, section de législation, a formulé les observations suivantes sur l'avant-projet devenu la loi du 15 mars 2021 :

> « 10. Un certain nombre de problèmes juridiques potentiels présents dans l'avant-projet n'ont pas été examinés plus avant par le Conseil d'État, et ce pour les motifs suivants.
>
> 10.1. La Commission européenne a identifié un certain nombre d'inégalités de traitement à la lumière de l'appréciation de la compatibilité du régime en projet avec les règles relatives aux aides d'État [3]. L'une de ces inégalités de traitement, à savoir l'utilisation de plafonds de prix intermédiaires, est en partie atténuée dans l'avant-projet par la possibilité pour la CREG de permettre en la matière des exceptions individuelles dans le cadre défini par le Roi (article 7*undecies*, § 2, alinéa 3, en projet, de la loi sur l'électricité). D'autres inégalités, telles que le fait de dissuader la participation de technologies intermittentes ayant d'importants facteurs de réduction [4], semblent par ailleurs inhérentes à la réglementation en projet. Compte tenu du lien de connexité étroit avec l'examen relatif aux aides d'État, qui revient exclusivement à la Commission européenne, sous le contrôle de la Cour de Justice, le Conseil d'État n'adopte pas de point de vue sur ce point.
>
> 10.2. La même observation vaut pour l'appréciation de la compatibilité du régime en projet avec les articles 22 et 24 du règlement (UE) 2019/943, qui dépend de la véracité des scénarios sur la base desquels le manque de capacité est estimé [5]. Le Conseil ne dispose pas de la connaissance ni de l'expertise requises pour réaliser cette appréciation, de sorte que celle-ci est encore une fois laissée à la Commission européenne » [6].

Étant donné que le projet soumis pour avis fixe les modalités des plafonds de prix intermédiaires et de la possibilité d'obtenir une dérogation à ces plafonds, il s'impose à présent d'émettre la même réserve.

[3] *Note de bas de page 15 de l'avis cité* : Décision de la Commission du 21 septembre 2020, « Aide d'État SA.54915 (2019/N) – Mécanisme de rémunération de la capacité », *J.O.* 2020, C 346/27, considérants 221 à 227.

[4] *Note de bas de page 16 de l'avis cité* : *Ibid*., considérants 209 et 210.

[5] *Note de bas de page 17 de l'avis cité* : *Ibid*., considérants 237 à 245.

[6] Avis C.E. 68.506/3 du 13 janvier 2021 sur un avant-projet devenu la loi du15 mars 2021, *Doc. parl.*, Chambre, 2020-21, n° 55-1779/001, p. 63.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

7. Le projet contient un certain nombre de dispositions qui reproduisent ou paraphrasent des dispositions de l'article 7*undecies* de la loi sur l'électricité, notamment en ce qui concerne les délais fixés par la loi [7].

Des dispositions qui ne font que rappeler une norme supérieure, en la reproduisant ou en la paraphrasant, n'ont en principe pas leur place dans des règles d'exécution, notamment parce que la nature juridique des dispositions reproduites pourrait en devenir incertaine et que cela donne erronément à penser que l'autorité qui reproduit les règles peut les modifier. Pareille méthode ne peut se justifier que si la bonne compréhension du régime en projet exige que des dispositions d'une norme supérieure soient reproduites, et seulement à condition que l'origine des règles concernées soit précisée (par la mention « conformément à l'article … de la loi du … ») et que la reproduction soit correcte et littérale afin de ne pas créer de confusion quant à leur portée exacte.

Dès lors, si les auteurs du projet souhaitent maintenir ces répétitions – en principe superflues – il s'impose de préciser l'origine des règles concernées [8]. En outre, on veillera dans ce cas à ce que la reproduction soit exacte, ce qui n'est pas toujours le cas actuellement. L'article 8, § 3, mentionne ainsi la date du 31 mars fixée à l'article 7*undecies*, § 6, alinéa 1er, de la loi sur l'électricité, sans tenir compte de la possibilité prévue à l'alinéa 2 de cette même disposition, qui a été mise en œuvre entre-temps (voir l'observation 4.4), de remplacer cette date par celle du 30 avril. Cette disposition doit dès lors être distraite du projet.

8. Les auteurs du projet réexamineront en profondeur la conformité entre le texte français et le texte néerlandais du projet ainsi que l'utilisation cohérente de la terminologie.

Ainsi, le texte néerlandais de l'article 5 du projet utilise les notions apparemment différentes de « openbare raadpleging(en) » (§ 1er) et « openbaar onderzoek » (§ 2), alors que le texte français de ces deux dispositions fait mention de « consultation(s) publique(s) ».

Par ailleurs, le texte français du projet mentionne correctement la notion de « capacité étrangère indirecte » utilisée à l'article 2, 85°, de la loi sur l'électricité, alors que le texte néerlandais du projet fait parfois mention de « indirecte buitenlandse capaciteiten » [9], au lieu de « onrechtstreekse buitenlandse capaciteit », comme tel est le cas à l'article 2, 85°, de la loi sur l'électricité.

9. L'article 1er du projet comporte un certain nombre de définitions. Les articles subséquents du projet ne font cependant pas un usage cohérent des notions définies dans cette disposition.

Ainsi, par exemple, l'article 1er, § 2, 4°, du projet définit la notion d'« unité du marché de capacité avec contrainte(s) énergétique(s) », alors que l'article 21, §§ 7 et 8, du projet

[7] Voir, par exemple, les articles 6, § 2, alinéa 1er, 7 et 8 du projet.

[8] Ainsi l'article 7 du projet devrait-il viser l'article 7*undecies*, § 3, alinéa 4, de la loi sur l'électricité. L'article 8, § 2, du projet devrait viser l'article 7*undecies*, § 5, de la même loi.

[9] Voir, par exemple, les articles 6, § 2, alinéa 2, 3°, et 14 du projet.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

fait mention d'« unités avec contrainte(s) énergétique(s) ». Les articles 20*bis*, § 16, et 20*ter*, § 17, du projet n'utilisent pas la notion de « contrat de capacité » définie à l'article 1er, § 2, 7°, du projet, mais visent un « contrat de capacité signé », et ce alors que la condition de la signature figure déjà dans la définition précitée. Il en va de même pour l'article 21, § 9, du projet, qui répète aussi, inutilement, des éléments de la définition de la notion de « transaction » (article 1er, § 2, 10°, du projet). L'article 1er, § 2, 19°, du projet définit la notion de « prévision d'énergie non desservie », mais cette notion n'apparaît pas dans la suite du projet [10] ; par contre, l'article 11, § 2, 3°, du projet emploie la notion non définie de « prévision d'énergie non desservie moyenne ».

Il convient dès lors de vérifier si les notions définies à l'article 1er du projet sont employées de manière cohérente et d'adapter la terminologie utilisée dans le projet en conséquence.

10. Les articles 5, 6, 9, 10 et 19, du projet font mention des « rentes inframarginales annuelles ». Cette notion n'est toutefois pas définie à l'article 1er du projet. Invité à fournir une explication, le délégué a donné la définition suivante :

> « De jaarlijkse inframarginale inkomsten zijn de inkomsten uit de energiemarkt op jaarbasis na aftrek van de marginale kosten en andere variabele kosten ».

Il est recommandé de faire figurer cette définition à l'article 1er du projet.

11. Les articles 10, 16, 20, 20*bis* et 20*ter* du projet emploient également une notion qui n'est pas définie à l'article 1er, à savoir « missing-money ».

À la question de savoir pourquoi ce terme anglais n'est pas défini à l'article 1er du projet, le délégué a répondu :

> « Het lijkt ons niet nodig of wenselijk om het begrip missing money bijkomend te definiëren. Het is een economisch concept dat volgens een gedetailleerde methodiek zoals voorzien in artikel 10, §3 van het ontwerp KB wordt berekend.
>
> Ook wordt het begrip 'missing-money' verder gekaderd in de memorie van toelichting bij de wijziging van de Elektriciteitswet in april 2019, waarin wordt gesteld: 'de deelnemers aan de veiling bieden een bepaald volume aan capaciteit aan in ruil voor een bepaald niveau van vergoeding. De vergoeding toegekend op basis van de veilingen, moet aan de capaciteitsleveranciers toelaten om hun kosten te dekken, rekening houdende met hun verwachte inkomsten uit de energiemarkten en de markten voor ondersteunende diensten, zodat zij worden aangemoedigd om actief te worden of te blijven op de Belgische markten. Anders gesteld, capaciteitsleveranciers zouden hun biedingen dienen te baseren op het niveau van 'missing money' dat ze verwachten zonder de vergoeding komende uit het capaciteitsvergoedingsmechanisme ».

[10] Dans le texte néerlandais de l'article 6, § 2, alinéa 2, 7°, du projet, il est bien fait mention de « verwachte niet geleverde energie » (sans trait d'union).

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Ce point de vue ne peut être partagé. Comme il ressort du rapport au Roi, la notion de « missing-money » concerne, en effet, un élément important qui comprend les attentes par rapport aux offres des détenteurs de capacité :

> « Le 'missing money' (qui est en substance ce que les détenteurs de capacité sont censés offrir à la mise aux enchères) est calculé comme des coûts moins des revenus. Les coûts sont déterminés comme la somme de (1) des coûts d'exploitation et de maintenance annuels fixes, (2) du total des dépenses d'investissements récurrentes futurs annualisées qui ne sont pas directement liées à une prolongation de la durée de vie technique de l'installation ou à une augmentation de la puissance de référence nominale (et donc pas considérées comme des investissements admissibles pour obtenir un contrat pluriannuel), comme par exemple les coûts nécessaires pour les entretiens majeurs des installations qui n'ont pas forcément lieu chaque année et (3) des coûts variables à court terme (comprenant les coûts de carburants, les coûts de CO2 et des autres coûts variables opérationnels et de maintenance). Les revenus pris en compte sont les revenus du marché de l'énergie compte tenu de l'estimation du prix d'exercice applicable sur la technologie concernée, et des revenus nets du marché des services auxiliaires d'équilibrage. En outre, mais uniquement pour les technologies dont les coûts variables sont élevés, c'est-à-dire les technologies qui ne sont pas fréquemment activées sur le marché de l'énergie, les coûts considérés sont majorés du coût d'un seul test d'activation. Le coût du test d'activation est particulièrement important pour ces technologies, car comme elles ne sont pas fréquemment activées sur le marché de l'énergie, la probabilité d'être testées est grande, et donc la prise en compte d'un coût de test d'activation est pertinent ».

Il est par conséquent recommandé de prévoir une définition de la notion de « missing-money » à l'article 1er du projet.

12. Le projet fait référence à un paragraphe d'un article du règlement (UE) 2019/943 [11] d'une manière incorrecte. Au lieu d'utiliser des parenthèses () ou un signe typographique « § » pour désigner le paragraphe concerné, on écrira « paragraphe » suivi du numéro du paragraphe en question.

EXAMEN DU TEXTE

Intitulé

13. Étant donné que le projet ne se limite pas à fixer les paramètres avec lesquels le volume de la capacité à prévoir est déterminé, et les autres paramètres nécessaires pour l'organisation des mises aux enchères dans le cadre du mécanisme de rémunération de capacité, il est recommandé d'adapter l'intitulé, afin de mieux traduire le contenu de l'arrêté envisagé.

[11] Voir les articles 3, § 2, 6, § 2, alinéa 1er, 10, §§ 4 et 6, 14, § 2, 17, § 1er, 19, § 2, 3°, 20*bis*, § 10, et 20*ter*, § 9, du projet.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Préambule

14. Le préambule doit être adapté conformément aux observations formulées ci-dessus à propos du fondement juridique du projet. Ainsi, il y a lieu de viser en plus, dans le deuxième alinéa du préambule, l'article 7*undecies*, §§ 3 et 6, alinéa 1er, de la loi sur l'électricité.

Article 1er

15.1. On omettra la définition de la notion de « règlement (UE) 2019/943 » à l'article 1er, § 2, 2°, du projet, dès lors que l'article 2, 88°, de la loi sur l'électricité prévoit déjà une définition de cette notion et que cette définition est applicable à l'arrêté envisagé conformément à l'article 1er, § 1er, du projet.

15.2. L'article 1er, § 2, 14°, du projet définit la notion de « prix maximum » comme suit :

> « la hauteur maximale d'une offre et la rémunération maximale qui peut être obtenue pour une offre ; ».

Cette définition semble donc porter sur deux éléments différents, à savoir la hauteur d'une offre et la rémunération maximale. Invité à fournir des explications à cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

> « Deze omschrijving van de definitie is met name relevant in de context van de veilingmethode. Momenteel is in de Elektriciteitswet gekozen voor een pay-as-bid-methode, hetgeen inhoudt dat de marktpartij, bij selectie in de veiling, de vergoeding krijgt die hij heeft ingeboden. In het tegenovergestelde geval, indien er een pay-as-cleared methode zou gelden, krijgt elke marktpartij, bij selectie in de veiling, de hoogste prijs die aan een geselecteerde marktpartij werd toegekend (de clearing price).
>
> De maximumprijs wordt in het ontwerp besluit gedefinieerd als volgt:
>
> '14° 'maximumprijs': de maximale hoogte van een bod en de maximale vergoeding die voor een bod kan worden verkregen;'
>
> Door expliciet te stellen dat het zowel een maximale biedprijs als een maximale vergoeding betreft, wordt met deze definitie een foutieve interpretatie en verwarring met betrekking tot de interpretatie en de gevolgen ervan vermeden.
>
> Die extra duidelijkheid in de definitie is wenselijk omdat het concept van een maximumprijs ook in andere landen met een gelijksoortig mechanisme bestaat maar er soms ook andere, beperktere invullingen kan hebben. Dit is in het bijzonder relevant voor de toepassing zoals bedoeld door de wetgever van het concept 'intermediaire maximumprijs' waarbij het van belang is geen verwarring te laten dat het zowel het beperken van de biedprijs als de vergoeding betreft, ook wanneer eventueel een andere methode dan de huidige voorziene 'pay-as-bid'-methode wordt gehanteerd zoals mogelijk geacht overeenkomstig artikel 7 *undecies*, §10, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt ('elektriciteitswet') ».

À la lumière de cette explication, il semble indiqué de remplacer le mot « et » à l'article 1er, § 2, 14°, du projet par le membre de phrase « qui coïncide avec ».

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

15.3. La définition de la notion de « programme journalier » à l'article 1er, § 2, 15°, du projet vise la « partie (a) de l'article II.4 § 1 des termes et conditions du responsable de la programmation ».

Invité à fournir des explications à cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Met 'deel (a) van artikel II.4 §1 van de voorwaarden voor de programma-agent' wordt gedoeld op specifieke bepalingen van de typeovereenkomst van de programma-agent waarin modaliteiten en voorwaarden zijn opgenomen die van toepassing zijn op de programma-agent zoals beschreven in artikel 249 van het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende een technisch reglement voor het beheer van het transmissienet van elektriciteit en de toegang ertoe (hierna kortweg 'het FTR').

Een programma-agent (scheduling agent of hierna: 'SA') is een entiteit of zijn entiteiten die als taak hebben netbeheerders of, indien van toepassing, derden te voorzien van programma's van marktdeelnemers.

Artikel 110 (3) en 110 (4) van de Verordening (EU) 2017/1485 van de Europese Commissie van 2 augustus 2017 tot vaststelling van richtsnoeren betreffende het beheer van elektriciteitstransmissiesystemen (hierna 'SOGL' genoemd) bepaalt dat voor elke elektriciteitsproductie-installatie en elke verbruikersinstallatie, die onderworpen is aan nationale voorwaarden geformuleerde programmeringsvereisten, de betrokken eigenaar een SA benoemt of zelf optreedt als SA. Elke marktdeelnemer en shipping agent die onderworpen is aan nationale voorwaarden geformuleerde programmeringsvereisten, benoemt of treedt op als SA.

In het kader van deze voorwaarden voor de programma-agent zijn bovendien ook de artikelen 40, 46, 49 en 52 van de SOGL relevant die rechtstreeks van toepassing zijn op de gegevensuitwisseling tussen de netgebruikers en de netbeheerder, waaronder ook de prognosegegevens en realtimegegevens betreffende de hoeveelheid en beschikbaarheid van opgewekt werkzaam vermogen en werkzaam vermogensreserve, op day-ahead en intraday-basis.

In uitvoering van artikel 6.5 van de SOGL bepaalt artikel 4, §1, 6° van het FTR dat de modaliteiten en voorwaarden op te stellen voor de programma-agentovereenkomst, ter goedkeuring aan de CREG moeten worden voorgelegd. Artikel 242, van het FTR introduceert de regels betreffende de planning van de niet beschikbaarheden.

Artikel II.4 van voornoemde typeovereenkomst van de programma-agent bevat de voorwaarden voor technische eenheden[1]. Deel (a) van artikel II.4 §1 verwijst in het bijzonder naar 'een Technische Eenheid (een Elektriciteitsproductie-Eenheid of Energieopslaginstallatie) met een Pmax Tech van minstens 25 MW, die rechtstreeks (of via een CDS) is aangesloten op het Elia-Net'.

[1]https://www.creg.be/sites/default/files/assets/Publications/Decisions/B2057NL.pdf ».

Étant donné que le contrat-type rédigé par le gestionnaire du réseau peut être modifié à l'avenir et à la lumière de la définition du « Règlement Technique Fédéral » à l'article 1er, § 2, 25° du projet, il est recommandé de remplacer le membre de phrase « partie (a) de l'article II.4 § 1 des termes et conditions du responsable de la programmation » par le membre de phrase « le contrat-type de responsable de la programmation visé à l'article 249 du Règlement Technique Fédéral ». La référence aux articles 246 à 252 et 377 de ce règlement, faite plus loin dans la définition de la notion de « programme journalier », semble dès lors pouvoir être omise. Il en va de même pour le membre de phrase « , fourni au gestionnaire du réseau en day-ahead et

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

mis à jour conformément aux règles des termes et conditions », puisqu'il s'agit d'une paraphrase partielle de l'article 249, § 3, du règlement technique fédéral précité.

15.4. À l'article 1er, § 2, 17°, du projet, on écrira « tel que défini à l'article 2, 26, du règlement (UE) 2015/1222 de la Commission du 24 juillet 2015 établissant une ligne directrice relative à l'allocation de la capacité et à la gestion de la congestion ».

15.5. La définition de la notion de « capacité non éligible », à l'article 1er, § 2, 21°, du projet, sera complétée par le membre de phrase « , de la loi du 29 avril 1999 ».

15.6. Pour définir la notion de « capacités liées », à l'article 1er, § 2, 27°, du projet, il est fait référence à la définition de la même notion dans l'arrêté « fixant les seuils d'investissements et les critères d'éligibilité des coûts d'investissement, déterminé conformément à l'article 7*undecies*, § 9, de la loi du 29 avril 1999 », qui doit encore être pris [12]. Le projet gagnerait toutefois en lisibilité s'il reproduisait la définition inscrite dans cet arrêté. À défaut, il conviendra en tout cas de veiller à ce que les deux arrêtés entrent en vigueur simultanément.

Article 3

16. L'article 3, § 7, du projet confère au ministre le pouvoir de décider de l'ensemble des données et des hypothèses qui doit être sélectionné comme scénario de référence.

Une délégation à un ministre peut uniquement porter sur des questions d'ordre accessoire ou de détail. La disposition en projet confère au ministre une latitude beaucoup plus importante. Le choix d'un certain scénario de référence constitue, en effet, selon l'article 24, paragraphe 1, du règlement (UE) 2019/943, une évaluation de l'adéquation des ressources et s'avère donc crucial pour déterminer le volume de la capacité nécessaire dans le cadre du mécanisme de rémunération de capacité prévu à l'article 7*undecies* de la loi sur l'électricité.

Il s'ensuit que ce pouvoir ne peut être confié au ministre et que la délégation inscrite à l'article 3, § 7, du projet, doit être omise.

Article 4

17.1. L'article 57, paragraphe 4, de la directive (UE) 2019/944 du Parlement européen et du Conseil du 5 juin 2019 'concernant des règles communes pour le marché intérieur de l'électricité et modifiant la directive 2012/27/UE' dispose que les États membres garantissent l'indépendance de l'autorité de régulation et veillent à ce qu'elle exerce ses compétences de manière impartiale et transparente. Cette exigence est cependant sans préjudice « d'une étroite concertation, le cas échéant, avec les autres autorités nationales concernées ou d'orientations générales édictées par le gouvernement qui ne concernent pas les missions et compétences de régulation prévues à l'article 59 ». Selon le point a) du paragraphe 5 de cet article, afin de protéger l'indépendance de l'autorité de régulation, les États membres veillent à ce que cette

[12] Il s'agit sans doute de l'arrêté royal 'fixant les seuils d'investissements et les critères d'éligibilité des coûts d'investissement', sur lequel le Conseil d'État rend ce jour l'avis 69.021/3.

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

autorité puisse prendre des décisions de manière autonome, indépendamment de tout organe politique.

L'article 4, § 1er, du projet, dispose que la CREG établit, *en collaboration avec le gestionnaire du réseau*, une proposition des valeurs intermédiaires mentionnées dans cette disposition. Ces dernières ne sont cependant pas déterminées par la CREG, mais par le ministre. (article 4, § 3, du projet). La compétence conférée à la CREG d'établir une proposition ne semble pas non plus être en lien avec les tâches de régulation visées à l'article 59 de la directive (UE) 2019/944.

Dans la mesure où il est clair que la CREG n'est pas tenue par les points de vue formulés par le gestionnaire du réseau dans le cadre de la collaboration prévue à l'article 4, § 1er, du projet, le régime en projet peut donc être admis.

17.2. Aux termes de l'article 4, § 2, du projet, la proposition des valeurs intermédiaires visées au paragraphe 1er, établie par la CREG, inclut « la valeur du coût moyen pondéré du capital qui a été pris en compte au § 1, 1° ».

Le 1° du paragraphe 1er, auquel il est fait référence, fait toutefois mention du « coût brut d'un nouvel entrant des technologies reprises dans la liste réduite de technologies visées à l'article 10, § 4 ». Interrogé à ce sujet, le délégué a répondu que le « coût du capital » et le « coût brut d'un nouvel entrant » sont deux éléments distincts. Il y a lieu de l'exprimer plus clairement à l'article 4, § 2, du projet.

Article 6

18. À l'article 6, § 2, alinéa 3, 3° et 4°, du projet, on visera chaque fois le « chapitre 8 » (au lieu du « Chapitre 7 »).

Article 15

19. L'article 15 du projet contient simplement une définition de la notion de « prix maximum intermédiaire ». Mieux vaut insérer cette définition dans l'article 1er, § 2, du projet.

Article 20

20. L'article 20 du projet n'étant pas divisé en plusieurs paragraphes, on omettra la mention « § 1er. ».

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡

Articles 20*bis* et 20*ter*

21.1. Les articles 20*bis* et 20*ter* du projet seront renumérotés en articles 21 et 22 et la numérotation des articles subséquents sera adaptée. Une numérotation de type « ...*bis* » et « ...*ter* » est réservée aux articles insérés entre des articles existants [13].

21.2. À l'article 20*bis*, § 2, alinéa 1er, du projet, il faut viser « l'article 7*undecies*, § 10, alinéa 1er, de la loi du 29 avril 1999 » (au lieu de « l'article 7*undecies*, paragraphe 10, de la loi du 29 avril 1999 »), et il faut, compte tenu de la portée de cette disposition, remplacer le mot « autorisés » par le mot « admises » dans le texte français.

21.3. Il découle de l'article 20*bis*, § 2, alinéa 2, du projet, que la CREG établit les conditions de forme de la demande de dérogation au prix maximum intermédiaire. Le projet ne détermine cependant pas de quelle manière ces conditions de forme sont publiées. Invité à donner des précisions à cet égard, le délégué a déclaré que le membre de phrase « sur le site Internet de la commission » va être inséré dans cette disposition.

On peut se rallier à cette proposition. Il est cependant recommandé d'insérer un même membre de phrase dans l'article 20*ter*, § 2, alinéa 2, du projet.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Annemie GOOSSENS Wilfried VAN VAERENBERGH

[13] *Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, n° 53, à consulter sur le site Internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be).

‡LW-CDEVKCDAC-GJACAMW‡